

M. Lisiewski

[Czy rada adwokacka powinna]

Palestra 8/7(79), 55-56

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

żeń „w drodze sądowej” czy „w drodze łaski”, ale są to wyrażenia utarte i tradycyjnie utrwalone.

*

Przytoczone przykłady nie wyczerpują oczywiście całości poruszonego zagadnienia, mogą jednak przyczynić się w pewnej mierze do zwrócenia baczniejszej uwagi na sposób sformułowań przepisów ustawy. obrońcy tzw. „swobodnego stylu” twierdzą, że spotykane czasem w przepisach błędy logiczne, gramatyczne, stylistyczne i składniowe są jakoby wynikiem „niedoskonałości ustawy”. Rzecz ma się raczej odwrotnie: to właśnie błędy przyczyniają się w wysokim stopniu do tego, że ustawa nie jest doskonała. Niepoprawne wyrażenia i niejasne sformułowania zaciemniają tylko przejrzystość treści ustawy. Właściwe sformułowanie treści ustawy jest możliwe tylko wtedy, gdy tę pracę wykonują nie tylko znawcy pewnych zagadnień z dziedziny prawa, administracji, budownictwa, ekonomii i innych spraw, lecz również znawcy poprawnej polszczyzny.

Na zakończenie warto by przytoczyć kilka słów wybitnego znawcy języka polskiego, prof. Witolda Doroszewskiego:

„Im ważniejsza jest rzecz, o której mowa, tym większa musi być troska o właściwe wysłowienie” („O kulturę słowa”).

PYTANIA I ODPOWIEDZI PRAWNE

I

PYTANIE:

Czy rada adwokacka powinna ustanowić substytutą dla adwokata wykonującego zawód indywidualnie w związku z jego przejściem na radcostwo prawne?

Adw. X prosi o odpowiedź, jak rozstrzygnąć następujący stan faktyczny:

Wykonując indywidualnie praktykę adwokacką, postanowiłem przejść z dniem 1.IV. br. na radcostwa. Pismem z dnia 23.III. br. zawiadomiłem o tym Radę Adwokacką w A, prosząc jednocześnie o wyznaczenie substytutą celem przekazania mu spraw nie zakończonych. Rada Adwokacka w odpowiedzi na to pisze: „Nie ma podstaw do wyznaczenia z urzędu substytutą z chwilą przejścia adwokata pracującego indywidualnie na radcostwa”.

Osobiście uważam, że taki stan rzeczy może prowadzić do anarchii i nadużyć, szczególnie w zakresie podatków. Skoro bowiem adwokat przechodzi na radcostwa, to *ipso iure* nie ma on prawa udzielać substytucji innemu adwokatowi, jak również nie ma prawa prowadzić tzw. spraw „starych”. A jeżeli musi „stare” sprawy kończyć, to w jaki sposób ma on wykonać obowiązek uiszczenia podatku z tychże spraw „starych”?

Poza tym wytwarza się wokół takiego adwokata niezdrowa atmosfera. Tak było na naszym terenie z jednym z adwokatów, który przeszedł na radcostwa w grudniu 1962 r., prowadził zaś swoje nie zakończone sprawy do sierpnia 1963 r. W związku z tym niejednokrotnie dziwiono się, że adwokat ten wy-

stąpił z zespołu adwokackiego, ale nie wykupił karty rejestracyjnej i prowadzi w dalszym ciągu sprawę.

ODPOWIEDŹ:

Według art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1963 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. Nr 57, poz. 309) rada adwokacka może ustanowić zastępcę dla adwokata wykonującego zawód indywidualnie, który czasowo nie ma możliwości wykonywania zawodu.

Według art. 70 ustawy o u.a. osoba wpisana na listę adwokatów, gdy obejmuje lub zachowuje stanowisko radcy prawnego, pozostaje wprawdzie na liście adwokatów, ale w okresie zajmowania stanowiska radcy prawnego (a więc czasowo) nie może wykonywać zawodu adwokata. Wobec tego rada adwokacka może zgodnie z powołanym wyżej art. 112 ust. 2 ustawy o u.a. ustanowić zastępcę dla adwokata, który wykonywał zawód indywidualnie; uchwała rady adwokackiej w tym przedmiocie zastępuje substytucję udzieloną przez adwokata (art. 112 ust. 3).

Ustanowienie zastępcy należy do właściwości i zakresu działania rady adwokackiej tylko wówczas, gdy chodzi o ustanowienie zastępcy dla adwokata wykonującego zawód indywidualnie, gdyż wyznaczenie zastępcy dla adwokata — członka zespołu, w analogicznych okolicznościach zajmowania stanowiska radcy prawnego, należy do kierownika zespołu zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o u.a.

Ustanowienie przez radę adwokacką zastępcy dla adwokata wykonującego zawód indywidualnie jest obligatoryjne i następuje „z urzędu” tylko w razie skreślenia go z listy lub zawieszenia w czynnościach zawodowych (art. 112 ust. 1 u. o u.a.). Natomiast w wypadku gdy adwokat wykonujący zawód indywidualnie czasowo, bo w okresie zajmowania stanowiska radcy prawnego, nie ma możliwości wykonywania zawodu adwokata, rada adwokacka „może” ustanowić dla niego zastępcę, kierując się względami na interes klientów w zakończeniu ich spraw przez zastępcę.

II

PYTANIE:

Czy po prawomocnym ukończeniu procesu posesoryjnego można żądać (a jeżeli tak, to w jakim trybie) ustalenia, że sporna nieruchomość położona jest w innej miejscowości, niż podano w wyroku, jeżeli błąd został zawiniony przez stronę?

Pytanie nasunęło się na tle następującego stanu faktycznego:

Wytaczając powództwo o przywrócenie utraconego posiadania nieruchomości, powód określił w konkluzji pozwu jej obszar, granice (przez wskazanie sąsiadów od każdej ze stron świata) oraz położenie (przez wskazanie miejscowości). Sąd powództwo uwzględnił nakazując pozwanemu wydanie nieruchomości zgodnie z treścią konkluzji pozwu.

W toku egzekucji okazało się, że nieruchomość leży na granicy dwóch wsi i w rzeczywistości należy do innej wsi, niż podano w wyroku (zgodnie zresztą z pozwem), a więc że w określeniu położenia zaszedł błąd (z winy przy tym obu stron, bo pozwany, wdając się w obronę merytoryczną, nie kwestionował określenia położenia). W tych warunkach komornik odstąpił od egzekucji, uza-